שתים לזו ושתים לזו שלש לזו ושלש לזו טשה

כולן למעלה מחצה כשר ומחצה פסול כולם

לממה מחצה כשר ומחצה פסול חצים למעלן

וחצים למטן את שלמעלן מחצה כשר ומחצה

פסול ואת שלמטן מחצה כשר ומחצה פסול:

ב אחת לזו ושתים לזו ושלש לזו ועשר לזו

ומאה לזו עשה כולם למעלה מחצה כשר ומחצה

פסול כולן לממה מחצה כשר ומחצה פסול חציה

למעלן וחציה למטן המרובה כשר * זה הכלל כל מקום שאתה יכול לחלוק את הקינים שלא

יהיו משל אשה אחת בין למעלן בין למטן מחצה כשר ומחצה פסול וכ"מ שאין אתה

יכול לחלוק את הקינים עד שיהו משל אשה

אחת בין למעלן בין לממן המרובה כשר: ג יחמאת לזו עולה לזו עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה, פסול כולן לממה מחצה כשר

ומחצה פסול חציה למעלן וחציה למטן שתיהן

פסולות שאני אומר חמאת קריבה למעלן

ועולה לממן: ד בחמאת ועולה (6) פתומה ומפורשת עשה כולן למעלן מחצה כשר ומחצה

פסול כולן למטן מחצה כשר ומחצה פסול י חציה

למעלן וחציה למשן אין כשר אלא סתומה והיא מתחלקת ביניהן: ה י חשאות שנתערבו

בחובה אין כשר אלא מנין חמאות שבחובה

עין משפם נר מצוה

הגמיי שם הלי יא:

פי' הראב"ד

בדמי היפה שבהן ממין זה חטאת ובדמי היפה ממין זה עולה ייפסידו הרעלים המוחר מריחו אבל בעוף א"א שאין לעוף פדיון שלא נאמר פדיון בפרשה אם בחוקותי לפסולי המוקדשים אלא לבהמה בלבד דתניא בסיפרא ימייתינן לה במנחות פ׳ המנחות והנסכים ואם כל בהמה טמאה אשר לא יקריבו ממנה קרבן לה׳ והעמיד את הבחמה וגו׳ והעריך בבעלי מומין שיפדו הכתוב מדבר או אינו אלא בבהמה טמאה ממש כשהוא אומר למטה אם בבהמה הטמאה ופדה בערכך הרי בהמה טמאה אמור כו': חמאת שנתערבה בחובה אין כשר אלא במנין חטאות שבחובה וכן עולה שנתערבה בחובה איז כשר . אלא במנין עולות שבחובה בין שהנדבה מרובה והחובה מועטת ביז שהחובה מרובה והנדבה חובה זו היא קן סתומה של זבה או של יולדת או של שאר מחוסרי כפרה שלא נתפרשו איזו לחטאת ואיזו לעולה בלקיחת בעלים יעכשיו הם מתפרשות בעשיית כהן. והנדבה האמורה כאן היא העולה האמורה כאן וה״ה שהיה יכול לומר כן בחטאת ויאמר כן שהחובה מרובה וחטאת מועטת כר׳ אלא לפי שחטאת גם היא חובה לא יתכן לשומע להפריש בין חטאת לחובה ולפי׳ סידר משנתו בעולת נדבה שנתערבה בחובה שיש בה חטאת ועולה. שנתערבה בקן אחד סתומה של חובה הרי יש כאן שתי חטאות ועולה אחת אינו יכול להקריב מאלו השלש פרידין אלא חטאת אחת שהיא מנין חטאת שבחובה שהחובה אין בה אלא חטאת ראשונה קרבה ממה נפשר ביז . שהיא חטאת המתערבת בין שהיא אחת מן הקן הרי ראויה הראשונה לחטאת אבל השתי פרידות הנשארות אינו (חייב) [יכול] להקריבן לא חטאת ולא צולה שכשיבא להקריב אחת מהן חטאת שמא השנית של קן היא וכיון שמשך אחת מהן לחטאת השניה מאיליה היא נקבעת לעולה ואם בא להקריב נקבעו לעולוו ואם בא יויקי ב עולה שמא החטאת שנתערבה היא הלכך ה"ל ספק חטאת שנתערבה בעולה וימותו וכן . עולה ידוע שנתערבה בחובה אין כשר להקריב אלא עולה אחת . עצמו שפי׳ לחטאת עכשיו פירשנו בעולה אחת שנתערבה בקן אחת אחת כמו הנדבה המתערבת וזהו שתיהן שוות ששנינו במשנתינו אם היו הקינין הסתומות שתים ועולת נדבה המתערבת אחת הרי עולת החובה מרובות על עולת הנדבה ויכול להקריב

החובה ממה נפשך והג' פרידין

הנשארים ימותו מפני שיש בהן

מרלה כדמפרש התם: [ד] חטאת ועולה וספותה ומפורשת עשה שחיהן למעלה ג א מיי׳ פ״ח מהל׳ פסולי המוקדשין מחלה כשר ומחלה פסול חליין למעלה וחליין למטה אין כשר אלא ססומה ומחחלקח ביניהן הכי גרס להו יא] פירוש רש"י בפרק חטאת העוף (זבחים דף סו:). יב הכי שתי נשים שלקחו שלשה קינים בעירוב זו לריכה עולה וקן שלם

אחד לחטאת וא׳ לעולה דהיינו שתי עולות וחטאת וזו לריכה שתי חטאות ועולה ופירשו אחד מן הְקינין פריִדה אחת עולה לזו ופרידה חטאת לזו ואחד מן הקנין הניחו סתומה ולא פירשו איזו פרידה חטאת ואיזו עולה והשלישית פירשו איזו חטאת ואיזו עולה אבל [שמות] בעלים לא נתפרשו הרי חטאת לזו ועולה לזו וקן סתומה וקן מפורשת ולריך להקריב שני קנין הללו סתם על שתיהן העולות למעלה וחטאות למטה ועולה לזו וחטאת לזו ולריך להקריב לשם בעלים ונתנום לכהן עשה כולן למעלה כו׳ חזיין למעלה כו׳ אין כשר בכולם אלא קן סתומה דהי מינייהו דעבד עולה והי מינייהו דעבד חטאת כשרה כיון שכל קן יג] היה בפני עלמו ומתחלקת ביניהן הואיל ובעירוב לקחו האחת יצאת ידי חטאת ואחת יצאת ידי עולה ויהחו עוד הן ביניהן ויהרבו בתנאי אם עולה ראשונה לרחל וחטאת ללחה מהח בקן שניה זו עולה ללחה וחטאת לרחל ואם חילוף חילוף כך פי׳ רש"י בזבחים דגרסינן וסתומה בוי"ו ובשלש הינין מיירי. והרב רבינו אברהם יד] פירש דגרסינן חטאת ועולה סתומה ומפורשת כלומר בשני קינין שאחת סתומה ואחת מפורשת ונתערבה סתומה במפורש׳

עשה שתיהן למעלה וכו׳ חליין למעלה אין חובה כשר אלא סתומה פירוש שיעור סתומה עולה וחטאת מן הסתומה ומפורשת והשתא מיירי שפירש בתערובת ומתחלקת ביניהן פירוש שתעלה לשתיהן פי׳ שכמו שיש ספק פסול לזו כך יש לזו שאע"פ שלבעלת הסתומה יש אחד מהן כשר ממה נפשך ולבעלת המפורשת שמא שניהן פסולין מ"מ יתנו ביניהן ויביאו קן ותאמר בעלת הסתומה אם שלי כולו כשר ושלך כולו פסול קן זה יהא כולו שלך ואם אחד משלי כשר שכולו נעשה למעלה או כולו למטה בין או שלך אי אפשר שלא יהא אחד כשר יהא הקן הזה חליו שלי וחליו שלך: [ה] חטאום שנסערבו בחובה אין כשר אלא מנין חטאום שבחובה. כלומר למעלה שנינו בפ"ק [מ"ב] דאין כשר אלא מנין חטאות שבחובה ועתה רוצה לומר שבאותו מנין יש חילוק שפעמים שעולה המנין למחצה כשר ומחלה פסול ופעמים שעולה אותו המנין לפחות ממחלה. והשתא מפרש ואזיל כילד חובה שנים בחטאת מחלה כשר ומחלה פסול פירוש בקיני חובה שיש בהם כפלים בחטאת כגון שקרב מהן עולה אחת שו ושני חטאות נשתיירו בשני קינין מחלה כשר ומחלה פסול שעולה שנשארה לא יוכל להקריב כי שמא זהו שנקבע לחטאת וחטאת המעורב לא יוכל להחריב עולה כי אולי הוא גחל העולה שנשאר ועל כן לא יקרב אלא שני חטאות וחטאת המעורב והעולה פסולין הרי לך מחלה כשר ומחלה פסול: ם חטאת שנים בחובה מנין שבחובה כשר. פירוש אחטאת שנתערבה בחובה קאי וקאמר חטאת שנים בחובה (ג) שקרבה חטאת אחת מן השני הינים ושתי עולות וחטאת אחת נשתיירו הרי ארבעה פרידין עם חטאת המעורב ואינו יכול להקריב שתי עולות כי שמא יקח החטאת המעורב וגם שתי החטאות לא יקריב כי שמא יקח אותו שנקבע לעולה על כן לא יקריב אלא חטאת אחת הרי עולה לפחות ממחלה אותו מנין שבחובה וכן כה"ג תפרש הבבא שאחריה דוכן עולה שנתערבה בחובה. ונראה פירוש רבינו ילחק בר יו אשר

שישה מקובצת אן ביניהן היינו דוקא אם עשה ג"כ בלא המלכה חלי למעלה וחלי למטה בקן האחר יחנו ביניהם אבל אם עשה כולן למעלה השולות כשרה ב"ב או ביניהן היינו דוקא אם עשה ג"כ בלא המלכה חלי למעלה וחלי למטה בקן האחר יחנו ביניהם אבל אם עשה כולן למעלה השולח ב כל אחת חביא חטאת וכן אם עשה כולן (מעטה החטאות בשרים והעילות פפולים וחביא כל אחת עולה לשון הראב"ד: בן כשר הכא כיון: גן פרידה אחת למעלה: דן קנין עשה ארבעה חיבת ש נמחק: הן הענין לפי שהן זוגות וצ"ל דהמרובה כשר דמנן במחנימין אינו חוח אלא: זן זוגות ואיידי דמנא: זן כשר וחנא נמי כהאי: הן נמלך ומיהו אמת הוא אף בעשר לזו ומאה לזו שהמרובה: בן חטאות שכשונשו נ"ה: ין אמרינן שאחד מהן נעשה חיבות שכאו"א נמחק: יאן להו רש"י חיבת פירוש נמחק: יבן העוף ופירש הכי: יגן קן וקן היה: ידן אברהם בר דוד פירש חטאת חיבת דגרסינן נמחק: בון למטה איר בר שון אחת ושתיירו שני חטאות ועולה אחת בשני: יזן בר אברהם חיבת אשר נמחק:

א) נובחים סו: ע"שן, ט [מ"גן, שתים לזו ושתים לזו כו' נתערב שוה בשוה אפילו בנמלך יש להכשיר החלי כיון שהן סתומות ויעשה קן ראשון אחת למעלה ואחת למטה והקן האחד ימוח וימנו א! ביניהן אבל אחת לזו ושתים לזו שאמרנו למעלה (פ״א מ״ג] המועט כשר בן כיון דלא נמלך המרובה כשר כיון שעשה חליין למעלה

וחליין למטה את של מעלה מחלה כשר ומחלה פסול כיון שעשה קן שלם למעלה וכיון שקינין אלו לשתי נשים יביאו קן אחד בשותפות ויתנו ביניהן אי משל ראשון עולה ללאה מהא באחרונה חטאת ללאה או איפכא. ודוקא (כ) קן שלם למעלה אבל אם חלק הקינין פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה הכל כשר שאני אומר עולה למעלה וחטאת למטה שהקינים מתפרשות בעשיית כהן: [ב] אחת לזו ושמים לזו ושלש לזו ועשר לזו ומאה לוו כו'. אפירקא קמאט קאי דקאמר לעיל המועט כשר והשתא קאמר כשחליין למעלה וחליין למטה המרובה כשר כיון שלא נמלך. ועתה אפרש כילד המרובה כשר שהרי מאחת לזו ושתים לזו אותו קן של אשה אחת עשה למעלה ומשנים קנין של אשה אחרת עשה פרידה גן [אחת] למעלה ונשארו שלש פרידין למטה הרי כשר שני עולות למעלה ושני חטחות למטה הרי שני קנים כשרים ושלישי פסול וזהו המרובה כשר. וכן שנים לזו ושלשה לזו מן השנים קינין ד] יש ארבעה פרידין למעלה ועוד לקח פרידה אחת מן השלשה קינין הרי חמשה פרידין למעלה וכן חמשה פרידין למטה מן החמשה פרידין למעלה יש שלשה עולות כשרות ושל מטה שלשה חטאות הרי ג'

קינין כשרים וזהו המרובה כשר. ומיהו עשר לזו ומאה לזו אינו יכול למצוא בוה הענין ה] [לפי שהן זוגים ול"ל דהא דתנן המרובה כשר אינו קאי אלא] על אחת לזו ושתים לזו וכו׳ שאינן זוגות וֹ איידי דתנא לעיל בכהאי גוונא המועט כשר ז! תנא כהאי גוונא המרובה כשר באינו נמלך ח! מיהו אמת הוא שהמרובה כשר שאין פוסל מהם אלא עשרה קינין במאה וי׳ קינין כי שמא העשרה קינין של אשה אחת למעלה ונפסלו החטאות או כולן למטה ונפסלו העולות ועל כרחך עשרה קינין שלמין פסולין ובלא הוקבעו כל אחד לאשה אחת מיירי אבל המאה כשרים מאחר שהן סתומות שחליין של מעלה עולות וחליין של מטה חטאות ולי נראה שהאשה שהביאה מאה לריכה עוד להביא עשר חליין עולות וחליין חטאות מן כשנעשו נ״ה למעלה ונ״ה למטה שמא העשר של אשה אחרת נעשו כולם למעלה ואין לאשה שהביאה ק׳ למעלה כי אם מ״ה ולריכה עוד להביא ה׳ או שמא למטה נעשו ולא נשאר לאשה שהביאה ק׳ כ״א מ״ה ולריכה עוד להביא ה׳ למטה: זה הכלל כל מקום שאתה יכול לחלוק הקינין ולא יהו משל אשה אחת בין למטה בין למעלה מחלה כשר ומחולה פסול. כלומר שקן אשה אחת אינו נחלק לשנים אלא קן אשה שלם למעלה וקן אחרת למטה. וכל מקום שאין אתה יכול לחלק את הקינין כגון אחד לזו ושנים לזו ושלשה לזו שאינן זוגות ולריך לחלקן קן אחת פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה המרוצה כשר כדפרישית: [ג] חטאם לוו ועולה לוו כו'. הא נמי קאי אדתני לעיל [מ״א] במה דברים אמורים בכהן נמלך כו' וקאי אפירקא קמא [מ"ב] דקתני עולה שנתערבה בחטאת וחטאת שנתערבה בעולה אפילו אחד בריבוא ימותו זהו בנמלך אבל לא נמלך על תערובתו ועשה קן שלם למטה מחלה כשר ומחלה פסול ואשמועינן דאע"ג דאי אתי לאימלוכי אמרינן ליה לא תקריב כדקתני ימותו השתא דלא נמלך אמרינן ין שכל אחד ואחד נעשה כדין וכשר לאפוקי מדרבא דאמר בפרק התערובות (זבחים עג:) השתח דחמור רבנן לח תקריב חי מקריב לח

ג) שייך לע"ב,

הגהות הב"ח

(א) גמ' חטאת ועולה וסתומה. נ"ב זהו גירסת רש"י: (כ) מפרש ד"ה שתים כו' ודוקא עשה קן שלם למעלה: (ג) ד"ה חטאת שנים וכו' שנים בחובה כגון שהרבה וכו' ר' 'נחה בר אשר שפירש וחובה וכו' אלא ד' חטאות חטאת שנים:

יעיר קינו

א) ל"ל דלא גזרו גזירה. ב) ל"ל למה גזרו גזירה. ג) לשון הרח"ש ליתח בשום נוסחא ובשום מקום ול"ל כמו שהוא בפסחים גזירה לאחר כפרה אטו לפני כפרה. ד) אינן קריבות רק מחמת כו' כצ"ל. ה) לחטאת וגחל אחד לעולה שמא כו' כנ"ל. ו) ל"ל וקריבין. ז) הו' קינין של הששית ומן השביעית ספק ג' גחלות במקום אחר לכן נפסלו ג' קינין כל"ל. ח) גחלות מהם הם ממחום אחר וג' הגחלות שהם שלה שמא היא קרבה כצ"ל. ע) צ"ל וכיון. י) ואיזה העולה. כ) הלשוו מגומגם ואפשר דר"ל ראשונה חזר לשם אחד מן השלשה ולרבותא נקט הכי דאע"פ שנתערב ברובא אפ"ה ימותו. ל) או אם חטאת נתערבה ויקריב מנין חטאת שבחובה ולהכי כולן ימותו מספקא

פי' הרז"ה

כצ"ל. מ) ל"ל משום.

דקביעה וה' בדלות זב וזבה ונזיר שנטמא בקביעה יולדת ומצורע ושמיעת קול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו בדלות אבל בעשירות מביאין בהמה ולא עוף חוץ מן היולדת שמביאה בעשירות בהמה ועוף :כאחד

מתני' איזהו נדר האומר הרי עלי עולה שיש לו לקיים מה שהוציא בשפתיו ואני קורא עליו לא יחל דברו ככל היוצא מפיו יעשה שכל מה שיצא מפיו יש עליו לקיים מה שאין כן בנדבה שכיון שאמר הרי עולה אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט וכל היכא דאיתיה בי גזא דרחמנא איתיה וכן לשון . נדבה לשון מתנה ועל זה נקרא שם הנדיב נדיב על שם מתנותיו לא על שם נדריו:

וכו׳ מנא הני מילי דתנו רבנן . ינרצה לו לכפר עליו ר״ן אומר את שעליו חייב באחריותו ואת שאין עליו אין חייב באחריותו כדאיתא במגילה פ״א: ב חמאת שנתערכה בעולה. פי׳ חטאת מועטת בחטאת מרובה ימותו כולן ולא אמרינן נכבשינהו דניידי דבקדשים גזרו גזרה משום קבוע ולא הלכו בהן אחר הרוב ואע"ג דפירש ופדיון אין

להם אלא בבהמה: מתני' חטאת שנתערבה בחובה. פי׳ והוא קן סתומה אין כשר אלא מנין חטאות שבחובה לפי שבתחלה אינו יכול להקריב ולאחר שהקריב מנין חטאות שבחובה אני אומר כי כולן מן החובה היו ונתפרש

לעולות ובתוכן החטאת המעורבת ושוב אינו יכול להקריב לא חטאת ולא עולה שהרי כולן מפורשות והוו להו חטאת שנתערבה בעולה וכן עולה שנתערבה בחובה כולה על הרך הזה מתפרשה ובודאי שכל משנתינו בנויה ושנויה על העיקר הזה שהקינין מתפרשות בעשיית הכהן המחצה מהם משום אחד לשם חטאת או לשם עולה ונתפרש גם המחצה הנשאר כנגד המחצה העשוי זה הוא הדרך לכל משנתינו ולפי שאמר עולה שנתערבה בחובה המשרע של משתיהן שוות בכולן דין א' הוא ומשמע שהחובה מרובה והחובה מועטת או ששתיהן שוות בכולן דין א' הוא ומשמע שהחובה מרובה והחובה מועטת או ששתיהן שוות בכולן דין א' הוא שמנין עולות שבחובה קרבות והשאר מתות ואיידי דסליק מינה מפרש לה ומינה ילפינן לחטאת שנתערבה בחובה וברישא איידי דתנא חטאת שנתערבה בחובה דלא מתני לה בלישנא אחרינא תנא נמי עולה שנתערבה

ישאירו אותן עד שנה הבאה ומשני משום דלריך להביאם מתרומה חדשה לשנה הבאה תינח שעיר שבא משל ציבור פר שבא משל כהיי מוקל פינם להיינה להוא להוא שעיר ופריך נשום גזירה ימותו אלנוא א) דליא גזירה במינת קדשים ומירץ משל כהיי משל כהיי מאא איל אינא למית ליה תקנתא ברעיה הילכך פריך למה ³) גזירה שימותו אם ראוי לגזור לפוסלן מהקרבה די להם שיגזרו עליהם רעיה למה אמרו שימותו אבל עוף דלית להו פדייה כיון שפסולים להקרבה ע"כ ימותו. ומיהו קשה דאשכתן שיגור עפישם לע"י מיח מתור שימות מצב עדף רבי היא של של הקורים טיקופים של מתור הגורל קובע משנה להפכחה נה בבכהמה שגזרו מיחה לע"ג דאית ליה חקנתם לרביה ביומא [שם:] דקאמר שמא יאתרו הגורל קובע משנה להפכחה ואם פריך נמום גזירה ימוחו דפפרך בתר הכי וכן בפסחים [דף עג.] 3 דקאמר גזירה לאחר ניתק אטו קודם ניתק, ותי" הרד" מאורליניש דגזירה פר אטו שעיר קחשיב מיחא גזירה רחוקה ואין ראוי לגוזרה: פרח וחזר. י"מ דקך פריחה שניה לא קיימא אראשונה ושניה דהא כבר אין להם כלום והוי ליה פרח מבין המחוח לכולן וימותו. וליתא דכיון דאילו קרבנות לקיימא אראשונה ושניה חמשים משלוח למחות לפסול האחרים במערובתן דה"ל ספק ספיקא. (ד"ה חמשים) [דהמתישית] בלום. בפריחה אחרונה דאין לגזור השחא משום אחרונה לנו דכיון דכל קדמיה מתות לא שיך למיגור מידי: ואם פרח מבין השתות לבולן ישותו. פי' מבין המתות דעלמא אבל הנך דהכא לא הוה אלא ספק בעלמא כדפרישית. והנך בעלי המערובות יש מהן חייבת קרבן ודאי ויש מהן קרבן ספק. את שמייבת קרבן ודאי מביאנה. ואת שחייבת ספק תזווגה להביא יחד

ולהסגות. ואם שאינה מוצאת את כת זיווגה כל העולות בספק חביא ויתנה בעולת נדבה וחטאת אחת חביא על כל ספיקות: ד קן סתומה. פי׳ קן סתומה שלא נספרש זו חטאת וזו עולה. וקן מפורשת אחר שנתפרש זו חטאת חז עולה. ופרח גחל מקן סתומה למוך המפורשת. וע״י שפרח לחוכה גחל [נכרי] נחבלבלו המפורשת ואינו מכיר עתה איזה החטאת '): יקח זוג לשני. ואלו השלשה ימותו דחטאת ועולה מעורבות יחד. ואם חזר אחד מתוך שלשה לקן ראשונה יס: או שפרח מן המפורש ראשון לפתומה ואינו מביר הנשאר. אם הוא חטאת או עולה: כולן ימותו. שאינו יודע אם עולה נתערכה כקן חובה ויקריב מנין

לפתומה ואינו סביד הנשאר. אם הוח חטחת או עולה בולן ימותו. שחינו יודע אם עולה נמערכה בקן חובה ויקריב מנין
עולות שבקן חובה ל:

ה חמאת מכאן. פי' מגד אחת יש חטאת ומגד א' יש עולה. ובאמצעיתו קן סחומה. ופרח מקינין סחומה גוול לכאן וגוול
לכאן: לא הפסידה כלום באות המערונות. כי הכהן יקבע אותן שהלכו אצל המעאות למעאות ואותן שהלכו אצל העולות
לעולות: הזור לאמצע. אחד מכאן ואחד מכאן או שחור קן אחר לאמצע ואינו ידוע אם מגד א' חור או מב' צדדין חור:

בישותו. דספיקא למוערא: הדו ופרח מן האמצע לצדדין. ה"ג ומה שכחוב במשניות או שפרח א"א לפרשו דאילו פרח
מחילה מון אחלעי לצדין ככר שניע לא הפסיד פי' חור לאר אחד אלין אנו יודעים לאיה חור או שפרח
מחילה מון אחלעי לצדין ככר שניע לא הפסיד בי' חור לאר אחד אין אנו יודעים לאיה חור או שפרח
מחילה מון או האול ביידי ביידי מרונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה שנו תוכה שנו מור או שברח
או אור ברונה ברונה ברונה של או מרונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה ברונה שנו מרונה או מרונה ברונה מותים כן למותמי היותן לכל פרט של המו הפקר במי היותב בי מו במה זמן בני יותה דכמים שני מותים לה של בי של מני למ ני למתמי לי לדרין חו ואלילו זו קמני אין בביאון. פי אין מכיאון חורין כנכד בני יותה דכמים שני מותים לה של בי של יונה אמד למטאמ ואמד לעולה אבל לא מור ובן יונה אמד למטאמ ואי לעולה: תבפול ותביא עולתה תור. להביא ממין המטאת ואם לא הקטיר הראשונה שלא לבית השרפה. ולא מגעיא הביאה מטאתה מחילה דאפילו לבן עואי הולכים אחר הראשון. אלא אפילו הקריב הכהן את העולה מחילה אפ״ה הולכין אחר המטאת. ובספרא פי חוריע ספ״דן דרש לה אחד לעולה ואחד למטלה וכפר מדלן אחרו אשה שהביאה כי מדסתוך כפרה למטאה משמע שהוא עיקר והכל הולך אחריה. משמע דאם הביאה מטאחה ממין עולחה אין לריכה להביא עולה אחרת אע"פ שהקריבה עולחה קודם מטאחה וקשה בפ' חמיד נשחע [דף נט.] מסאמם מתין פנותם אין מים מפינים פנים מחוד עם כ שהקיים של מים מחוד מחוד אין מים כפ מדי מחוד למיני בדיעבד מדלינטריך לפניי שאני שולת מזרכע המחרכון הוב נכר אב שכל הסטלה כבר ואדיעבד מיימי ליה החם. ומירן הר"ר מיים דה"ה בעלמא מי כשר בדיעבד והא דאינטריך קרא במלורע מ) שם דכמיב ביה הווייה זאת תהיה מורם כדאמרינן פ"ג דמנחות [דף יט. כו.]: אשה שהביאה חבואתה